

ဆုမြတ်မွန်မွန်

မွန်လင်းမြင်သာရင်ခုန်ပါ

L နေ

မြဘုန်းတလူ

လူလူသည် ကိုယ့်လက်ချောင်းလေးတွေရဲ့ လက်သည်းပေါ်က Dead Cells တွေအား ပွတ်တိုက်ဖယ်ရှားနေသည့် ဖော့ဘရပ်ရှ်လေးကို ဘာရယ်မဟုတ် ငေးမောနေမိသည်။ ။ ခေတ်တွေ ပြောင်းလာတာနဲ့ အမျှ မိန်းမတွေမှာ လည်း အလှပြုပြင်စရာ နေရာတွေ များ လာသည်။ ။ အရင်ကဆို လက်သည်းညှပ်မယ်၊ လက်သည်းနီဆိုးမယ်၊ တော်တန်ရုံက အိမ်မှာပဲ လုပ်ကြတာလေ။ ခုကျတော့ ဆံပင်နဲ့ မျက်နှာ ဘာမှ မလုပ်ဖြစ်တောင် ကိုယ့်ခြေသည်း လက်သည်းလေးတွေ အိမ်မှာ ညှပ်ရင်ပဲ ပုံမကျသလို၊ ခြေထောက်ကို အိမ်မှာ ရေချိုးရင်း ချေးတွန်းရင်းပဲ မပြောင်သလိုလို လူတွေက Manicure, Pedicure ကို သီးသန့်အချိန်ပေး တကူးတက လုပ်လာကြသည်။ ။

"မီးရေးကို အတဲပုံလေးတွေ ခွဲပေးရေ"

ဘေးနားက ကလေးမိခင်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ချစ်စဖွယ်ကောင်းသော သမီးလေးကပါ လက်သည်းအလှပြင်ဖို့ ၊ သူ့လက်ကိုပါ Nail Art လုပ်ဖို့ ပြောသံကြားလျှင် လူလူက နှုတ်ခမ်းတွန်းရုံ ပြုံးမိသည်။ ။

"မမ Nail Art လုပ်မှာ လားဟင်"

"No ဟိုတစ်ခါဆိုးတဲ့ O.P.I ကြက်သွေးရောင်ပဲ ဆိုးလိုက် ခြေထောက်ရော"

" ဟုတ်ကဲ့..... မမ Nail Art ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူးနော်"

လူလူက နှုတ်ခမ်းမဖွင့်ဘဲ အောက်နှုတ်ခမ်းကို
ရှေ့သို့တွန်းထားရင်း နှုတ်ခမ်းကြားတွင် ထွက်သော အင်းလည်း မဟုတ်၊
အွန်းလည်း မဟုတ်သော ကြားသံဖြင့် ပြန်ဖြေမိသည် ။ တကယ်
တော့ လူလူဟာ ပျိုရွယ်သော မိန်းကလေး ဖြစ်ပေမယ့် အလှအပ ပြင်ဆင်
ရတာ သိပ်ဝါသနာမပါ၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ သိပ်မကြိုက်ဘဲ ရှင်းရှင်း
လင်းလင်း နေရတာ ပိုကြိုက်သူတည်း။ ဒါပေမဲ့လည်း အတူတူနေသော
စိမ်းက အလှအပကို တော်တော်ဝါသနာပါသောအခါ သူတစ်ယောက်ဖြင့်
Beauty Saloon ငါးကြိမ်ရောက်လျှင် လူလူက နှစ်ခါ သုံးခါ လောက်တော့
ပါဖြစ်လာသည် ။ အလှအပတွေ သိပ်လုပ်ရတာ ဝါသနာမပါသော်လည်း
ဇိမ်ခံသည့်ဘက်သို့နွှယ်သော ခေါင်းလျှော်ရင်း အနှိပ်ခံတာတို့ ၊
Foot massage လုပ်တာတို့ body massage လုပ်တာတို့ တွေ ဇိမ်ခံတတ်လာသည် ။

ဆံပင်ကောက်တာ ဖြောင့်တာတွေ၊ ဟိုထွင် ဒီဆန်း လုပ်တာတွေ လုံးဝဝါသနာမပါဘဲ
ကျောလယ်ရောက် ဆံနွယ်များ ဖြင့် ခပ်ရိုးရိုးသာ တည်ရှိသည် ။

"သတင်းထူးဟေ့ (.....) တော့ ဘောစီသား တစ်ယောက်နဲ့ စေ့စပ်
လိုက်ပြီဆိုပဲ၊ဟာ ဟ ဂဏန်းငြိမ်သွားပြီပေါ့"

ဘေးနားမှာ ထိုင်သော စိမ်းက facebook သုံးနေရင်း တက်လာသော
သတင်းထူးတစ်ပုဒ်ကို ချက်ချင်း ထုတ်ပြန်သည် ။ လူလူ့ဆီသို့ပါ သူ့ဖုန်းကို
ကမ်းပေးရင်း ကြည့်စေသည် ။ လူလူက ဝတ္တရားကျ တစ်ချက်သာကြည့်ရင်း
ဘာမှ မပြောဘဲ ပြန်ပေးလိုက်သည် ။ လူလူ ငြိမ်နေတော့ စိမ်းက ဆက်ပြောသည် ။

"အင်း လျှပ်စီးလက်မတွေကျတော့လည်း လင်ဖမ်းတော်တယ် နော်။ ပွေတကဲ့ပွေရှုပ်ပြီး အိပ်ချင်တဲ့ အကောင်တကာနဲ့ အိပ်ပြီး နောက်ဆုံးတော့ အကောင်းစားတွေနဲ့ ရသွားကြတာ။ ဟင့် တို့လို ဖြူစင်သူလေးကျတော့လည်း အသည်းခွဲရက်သူနဲ့ တွေ့ရတယ်"

စိမ်းရဲ့ စကားကို လူလူက မရယ်သော်လည်း လက်သည်းခြေသည်းလုပ်ပေးနေတဲ့ ကောင်မလေးတွေကတော့ ခိခနဲ ရယ်ကြသည် ။ တကယ်တော့ စိမ်းဟာ လူလူထက်စာလျှင် ပိုပေါ့ပါးပြီး ဗလွတ်ရွတ်နောက် ပိုပြောတတ်သည် ။ ခံစားလွယ်သည် ။ ကြေကွဲလွယ်သည် ပြီးတော့ မေ့ပျောက်လွယ်သည် ။ လူလူက တော့ စိမ်းနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါသည် ။

"လောကကြီးမှာ တန်ရာ တန်ရာ ရတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ ရှင် လက်ခံတယ် မဟုတ်လား"

သူ မေးချင်လျှင် ဇွတ်၊ ချက်ချင်း ဆိုင်ထဲမှာ တွေ ဘာတွေလဲ ဂရုမစိုက်တတ်သော စိမ်းကို လူလူက မျက်လုံးတစ်ချက် စွေကြည့်ရင်း.....

"လောကမှာ ဘုရားဟော တရားတွေကလွဲလို့ ဘယ်အရာဘယ်ဆိုရိုး စကားက ခြွင်းချက်မရှိ မှန်ကန်လို့ လဲ"

တစ်ခုခုပြောမည် ဟန်ပြင်သော စိမ်း ဆက်မပြောခင် လူလူက ထပ်ပြောလိုက်သည် ။

"ဂဏန်းငြိမ်တယ်ဆိုပြီး စွတ်အထင်မကြီးနေပါနဲ့ ဟာ။ နင်မသိတဲ့ အခြားတစ်ဖက်မှာ လည်း အကြောင်းအရာတစ်ခု ရှိဦးမှာ ပေါ့ ...

တန်ရာ တန်ရာ ဆိုတာထက် စေတနာနဲ့ တူသော အကျိုးပေးလို့ ပြောရင် ပိုမှန်မယ်"

"ဟင်း ရှင်ကတော့ ပြောလိုက်ရင် အကြီးကြီးတွေ "

"ကဲ သွားမယ် ... ပြီးပြီ"

"ဟဲ့ ခဏနေပါဦး ၊ ကျုပ် Nail Art တွေက ဆေးသိပ်မခြောက်
သေးလို့ Dryer နဲ့ မှုတ်ခိုင်းလိုက်ဦးမယ်"

"အေး နောက်က လိုက်ခဲ့တော့ဟာ"

လူလူက ကောင်တာမှ ငွေရှင်းပြီးနောက် ဆိုင်ထဲက ထွက်လာခဲ့သ
ည် ။ ဒီလမ်းက Beauty Saloon၊ စားသောက်ဆိုင်၊ ရတနာဆိုင်၊ စတိုးဆိုင်
စသဖြင့်ဆိုင်တွေ တန်းစီနေသောလမ်း ဖြစ်သလို ဆိုင်တွေကိုလာ
သော ကားတွေကလည်း အပြည့်မို့ ဆိုင်မျက်နှာစာရှေ့မှာ ကားတွေ
တန်းစီပြည့်နေသည် ။ ရပ်ထားသောကားတွေအပြည့်။ အခုနေ ကားတ
စ်စီးလာရင်တောင် တော်တန်ရုံ ရပ်စရာနေရာမရှိ။

လူလူက စိမ်း ထွက်မလာသေးသဖြင့် ကားနားမှာ မှီကာ စောင့်နေမိ
သည် ။ ဟိုဟိုဒီဒီ ငေးနေတုန်းမှာ ပဲ ကားတစ်စီးက ဟွန်းတီးသည် ။ ကို
ယ့်ကိုတီးတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်သဖြင့် ကြောင်ငေးနေသော
လူလူမြင်ကွင်းထဲသို့ အနက်ရောင်မှန်တစ်ချပ်က လျှောခနဲ ကျသွားပြီး
မျက်မှန်ကြီးကြီး တပ်ထားသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာ ပေါ်
လာသည် ။

"ကားထွက်တော့မှာ လား"

"ဟင် ... ဪော် အင်း"

"အိုခေ ... ပါကင်ထိုးချင်လို့ "

ပါကင်ထိုးချင်လို့ ဟူသော စကားရဲ့ အဆုံးမှာ အပြီးတစ်ချက်က လ
က်ခနဲ လင်းသွားသည် ကို ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ လူလူမှာ ငေးခနဲ ဖြစ်သွား
သည် ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ငမ်းတာထက် တစ်ဖက်လူကို ရည်မှ

နံစွာ ပြီးပြလိုက်သော အဲဒီအပြုံးမျိုးကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသလို ဖြစ်နေတာမို့ ငေးခနဲဖြစ်သွားရတာပါ။

"ဟဲ့သွားမယ်"

နောက်ကနေ ရောက်လာသော စိမ်းက ပခုံးကိုတိုက်ကာ ပြောလိုက်လျှင် လူလူက ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရပြီးမှ ခေါင်းညိတ်ကာ ကားမောင်းမည့်နေရာသို့ ကားကိုပတ်ကာလျှောက်စဉ် မျက်လုံးက ဖျတ်ခနဲပဲ အခုနက တစ်ယောက်ထံ ရောက်သွားသည် ။ သူကလည်း ကိုယ့်ကို လှမ်းကြည့်နေတာနဲ့ ပဲ ဆုံသည် ။ ဒီတစ်ခါတော့ သူ ဘာအင်္ကျီဝတ်ထားလဲ ဆိုတာပါ သတိထားမိလိုက်သည် ။ မိုးပြာရောင် နုဖပ်နေသည့် ဝေဖာသားစပို့ရှပ် ကော်လာထောင်ဖြင့်

လူလူက ကားပေါ်တက်ပြီး စက်နှိုးလိုက်သည် ။ ထုံးစံအတိုင်း ဘယ်နေရာမှ မအောင့်အည်းနိုင်သော စိမ်းက ချက်ချင်း မေးလာသည် ။

"ဟဲ့...ဟိုကားပေါ်က အဆင်က ဘာမေးတာလဲ"

"ကားထွက်မှာ လားတဲ့ ၊ ပါကင်လိုချင်လို့ တဲ့ "

"ဟဲ့ ကားကြီးကလည်း အမိုက်စားနော်၊ ဘာတဲ့ Ford တဲ့ အေလန်ထွက်နေတာပဲ၊ ရူပါကလည်း ဖြူးနေတာပဲ ဆရာ

တောက် ဘာလို့ ဒီနေရာမှာ လာတွေ့ရတာလဲဟယ်"

"ဟား ဟား ဒီနေရာမှာ လာတွေ့တော့ ဘာဖြစ်လဲ"

လူလူက ကားရှင်းသဖြင့် ဝေါခနဲ မောင်းထွက်လမ်းပေါ်သို့ ကွေ့ချရင်း ခပ်သောသောရယ်ရင်း မေးမိသည် ။ စိမ်းက သူ့အယူအဆကို ဆက်ဖြေသည် ။

"ဟုတ်တယ်လေ ရှင် စဉ်းစားကြည့်။ ဒီနေရာမှာ သာ မတွေ့ဘဲ တစ်နေရာရာမှာ သူနဲ့ တွေ့ပြီး ကြားထဲကြသိတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ရင် အနည်းဆုံးတော့ နာမည်လေး သိခွင့်ရပြီး ကတ်တွေ ဘာတွေလဲလို့ ရမယ်ပေါ့ဟာ

ဒါဆိုရင် နည်းနည်းပါးပါး ဇာတ်လမ်းဆက်လို့ ရမယ်ပေါ့"

"ဒါပေါ့ တစ်ခါတလေ ငါတို့ နေ့စဉ်ပတ်သက်ဆက်ဆံနေရသူတွေထက် အမှတ်တမဲ့ တွေ့လိုက်ရသူတွေကို သဘောကျမိတာ ရှိတယ်

ဒါပေမဲ့ ဒီလို ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရသူတွေကို ဇာတ်လမ်းဘယ်လိုဆက်မလဲ၊ အဲ ... နင် သိပ်ဆက်ချင်ရင်တော့ ရမယ်"

"ဟင် ပြောစမ်းပါဦး၊ ရှင်က ခေါင်းသိပ်ကောင်းတာ"

"ဟား ဟား ... သူ့ရဲ့ Ford ကားကြီးကို သွားတိုက် လိုက်လေ၊ အလျော်ပေးဖို့ စကားပြောရတော့မှာ ပေါ့"

"အမယ်လေး.... တော်ပါ တော်ပါ"

"ဒီလိုပါပဲဟာ ... တော်တန်ရုံ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တော်တန်ရုံ မချစ်ဘဲနဲ့ တော့ စိတ်ဝင်စားရုံ လောက်နဲ့ ရင်းနှီးပတ်သက်ဖို့ ဘယ်ကြိုးစားမလဲ"

"ချစ်ရင်တောင် ကြိုးစားချင်မှ ကြိုးစားမှာ "

"အင်း မွေးရကျိုး နပ်ပါပေတယ်"

"မွေးရကျိုးနပ်ရင် အိမ်ကို အမြန်မောင်းတော့၊ ကျုပ်ဗိုက်ဆာနေပြီ၊ ဒီနေ့ မေမေ့ကို ငါးခေါင်းချဉ်ရည်ဟင်းနဲ့ ဝက်ပုန်းရည်ကို ရှယ်ချက်ခိုင်း

ထားတာ ၊ ရှင် လာမယ်ဆိုလို့ မေမေက ငှက်ပျောပေါင်းပါ လုပ်ထားမယ်တဲ့ "

"ကဲ ... ဒါ ဆိုရင်တော့ မိုးပျံဂီယာထိုးလိုက်တော့မယ်"

နေ့လယ်ခင်းမို့ကားနည်းနည်းရှင်းချိန်မှာ လူလူက လီဗာကို ပိုဖိနင်းလိုက်သည် ။ ပြောရလျှင်တော့ လူလူအတွက် ပျော်ရွှင်စရာ အချိန်ဆိုတာ စိမ်းနဲ့ အတူ ရှိနေချိန်မှာ သာ များ ပါသည် ။

*

ကေသက်မိုးလျာ

"ကဲ သယ်ရင်း ၊ အထည်တွေ ရွေးပေးရတာ မောသွားရောပေါ့၊
Sewensen's မှာ ရေခဲမုန့် ဝယ်ကျွေးမယ်နော်"

မိုးလေးရဲ့ အပြောကို နုဝါက မျက်လုံးပြူးပြန်ကြည့်ရင်း မဲ့ပြသည် ။
Shopping Mall ကြီးထဲက ပိတ်စဆိုင်၊ ချည်ထည် ပိုးထည်ဆိုင်တွေမှာ နှစ်နာရီ သုံးနာရီကျော်ကြာအောင် ပတ်မွေပြီး စိတ်တိုင်းကျ ဝယ်ခြမ်းပြီး မှ ဒီလိုလေပြည်သွေးလာတာလေ။

နုဝါတစ်ယောက် မိုးလေးကို မေးဖို့ နားမလည်သော မေးခွန်းများကို အခုတော့ မောသေး၍ မမေးသေးဘဲ Swensen's မှာ ရေခဲမုန့် မှာ ပြီးမှ သာ အနည်းငယ်စားရင်း အမောဖြေရင်း မေးမိသည် ။

"နင် ဘာစိတ်ကူးတွေ ပေါက်နေတာလဲ"

"ဘာကိုလဲ ရှင်းရှင်းပြော"

"ခါတိုင်းက အင်္ကျီဆို ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ဘောင်းဘီ၊ စကတ်ဆို ပေါင်လယ်မှ မဟုတ်ရင် မဝတ်တတ်တဲ့ နင်က အခု မြန်မာဝတ်စုံတွေ ချုပ်ဝတ်နေတယ် ဆိုတော့ အင်း နေလည်း မပူပါဘူး၊ ခုတလော မိုးတွေရွာပြီး ရာသီဥတုလည်း အေးမြနေတာပဲ"

"ဟွန်း မိန်းမစုတ်။ နင်က ငါ့ကို နေပူရင် စိတ်ဖောက်မယ်လို့ ပြောချင်တာလား၊ ငါအကောင်းဟဲ့၊ ကောင်းလွန်းလို့ ဒီလိုတွေဝတ်ဖို့

စဉ်းစားတာ"

"ရှင်းစမ်းပါဦး"

"ဆီဇာက မြန်မာဝတ်စုံလေးတွေကို သဘောကျတယ်လေ"

"ဘာရယ်"

နုဝါ ပြန်မေးတာက မကြားလိုက်လို့ ပြန်မေးတဲ့ ပုံမျိုး မဟုတ်ဘဲ အာမေဍိတ်ပုံစံမျှသာမို့ မိုးလေးက ပခုံးကိုအသာတွန့်ပြရင်း ရေခဲမုန့်တစ်ခွန်းကို ဟန်ပါပါ ကော်စားပြလိုက်သည်။ ။

"အဲဒီလို သဘောကျတယ်ဆိုတာနဲ့ ပဲ နင်က မောင့်ချစ်သူ မြန်မာမလေး လုပ်တော့မယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား"

"ဟား ဟား နင်တော်တယ်၊ ရွေးပါးစပ် ငွေပါးစပ် ဘာတဲ့ မောင့်ချစ်သူ မြန်မာမလေး xxx သနပ်ခါးကို xxx ဘယ်ညာလူး xxx ဆံလေး ထုံးလေးပါထုံး ဆိုတဲ့ ဟာမျိုးပေါ့ ဟုတ်လား"

"နေစမ်းပါဦး၊ ဆီဇာက မြန်မာဝတ်စုံ ကြိုက်တယ်ဆိုတာ နင်က ဘယ်လိုလုပ် သိရတာတုံး"

"အဟင်း တစ်နေ့က ငါ သဲစုတို့ ဒင်နာသွားတော့ အပြန်ကျ သူက ငါ့ကို သူ့ကားနဲ့ အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ပေးတယ်လေ....."

ကားထဲမှာ TV ဖွင့်ထားတော့ MRTV-4 က အစီအစဉ်တစ်ခု လာနေတာပါဟယ်၊ မီးပွိုင့်မှာ ကားရပ်တုန်း အမှတ်တမဲ့ကြည့်ရင်း သူ့ဆီကနေ အမှတ်မထင် သိလာတာ"

"ဟား ဒါနဲ့ ပဲ နင်က မြန်မာဝတ်စုံတွေ ဝတ်တော့မယ်ပေါ့"

"အင်းလေ ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ။ အဲဒါ ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပဲ မဟုတ်

လား"

"မိုးလေး! နင်က ဆီဇာကို ကြိုက်နေတာလား၊ ဆီဇာက နင့်ကို ကြိုက်နေတာလား"

"သူကလည်း ငါ့ကို ကြိုက်ချင်ကြိုက်မှာ ပေါ့၊ ငါကလည်း ကြိုက်နေပါတယ်"

ကိုယ့်အဖြေကိုယ် သဘောကျပြီး အဆုံးသတ်မှာ မိုးလေးက ခိခနဲ ရယ်မိသည်။ ။ မျက်လုံးထဲတွင် ဆီဇာရဲ့ ပုံရိပ်ကို ဖျတ်ခနဲ ပြေးမြင်ပြီး အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်မှာ ပါဟု လည်း တထစ်ချ ယုံကြည်နေမိပြန်သည်။ ။

ဆီဇာနှင့် မိုးလေးသည် ပွဲတစ်ခုမှာ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးခဲ့ကြပြီး facebook မှာ ပါသူငယ်ချင်းတွေ ဆက်ဖြစ်ပြီး နှစ်လ သုံးလကြာလာသောအခါ အခုလကံရှိ အနေအထားမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သမုဒယဆန်သော ပတ်သက်မှုတွေ ထပ်ရှိလာခဲ့သည်။ ။ မိန်းကလေးတို့ ၏ အာရုံခံစားမှု သိစိတ်အရ ဆီဇာဟာ မိုးလေးကို Propose လုပ်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နေမိလေသည်။ ။

ဆီဇာလို လူမျိုးတစ်ယောက်ကိုလည်း မိုးလေးက လက်လွှတ်မခံချင်ပါ။ အိမ်က အမေကိုယ်တိုင်က မိုးလေးနဲ့ ပတ်သက်သူတွေကို အမြဲထောက်လှမ်းနေလေရာ ဆီဇာနှင့်ပတ်သက်မှုကိုတော့ အမေကိုယ်တိုင်က တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သဘောကျရလေအောင် ဆီဇာတို့ မိသားစုရဲ့ မျိုးရိုးဂုဏ်သတင်းက သင်းပျံ့မွှေးထုံလွန်းလှသည်။ ။

ပိုက်ဆံကြွယ်ဝချမ်းသာတာထက် ဆီဇာတို့ မျိုးရိုးဟာ ပညာတတ်တွေများကာ တစ်မျိုးလုံး တစ်ဆွေလုံး အစိုးရဌာနပိုင်တွေမှာ ၊ လွှတ်တော်ထဲမှာ ထိ ရာထူးကြီးကြီး ပေါက်ရောက်သူတွေချည်း။ ဆီဇာကိုယ်

တိုင်လည်း ပညာထူးချွန်လွန်းလှကာ စကားပြောလျှင်
ရည်မှန်ယဉ်ကျေးလွန်းလို့ ပိုသဘောကျရသည်။ ဒီယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်တာ မချစ်တာထက် အင်မတန် သဘောကျလွန်းရင်ကို သူနဲ့ ပတ်သက်ဖို့ မွေ့လျော်နေရပြီဟု သူငယ်ချင်းတွေ၊ မိသားစုဝင်တွေက မိုးလေးဟု ခေါ်ကြသည့် ကေသက်မိုးလျာက သတ်မှတ်လေသည်။

မိုးလေးတို့ အသိုက်အဝန်းမှာ တော့ ကိုယ်တွဲသည့် ၊ ကိုယ်လက်ထပ်မည့် သတိုးသားလောင်း၏ အရည်အချင်းကိုလည်း ပြိုင်ဆိုင်ကြပါသည်။

။

*

ဆီဇာတိုးဘုန်းဝေ

"Hi မာမီ မောနင်း"

ဆီဇာက ကော်ဖီနှပ်နေရာမှ kitchen ထဲသို့ ဝင်လာသော မာမီကို မြင်၍ လက်တစ်ဖက်ထောင်ပြကာ နှုတ်ဆက်လိုက်လျှင် မာမီက သူ့ကို မျက်ခုံးပင့်ကြည့်သည်။ ။ နံနက်စောစောမှာ kitchen ထဲရောက်နေပြီး ပေတရွန်လည်း ဝတ်ထားသော သူ့ပုံစံကို မာမီက အနည်းငယ် အံ့ဩဟန်ပြနေလေသည်။ ။

"သားလေး ... အစောကြီး နိုးနေတာလား"

"ဟုတ်တယ် မာမီ၊ ညက စောစောအိပ်ပျော်သွားမှာ သိနေလို့ မနက်ကို Alarm စောစောပေးထားပြီး ကန်ပေါင်ကို ထပြေးတာ။ ပြန်ရောက်တော့ ဒယ်ဒီနဲ့ မာမီအတွက် ဆလားမီ လုပ်နေတာ

ဒါပေမဲ့ ဒယ်ဒီက ဂျေ့ဖ်ရိုက်သွားတော့ သား မာမီအတွက် သားနဲ့ နှစ်ပွဲစာပဲ လုပ်နေတော့တယ်"

"အင်း ... ဒီနေ့ ငါ့သားလေး လက်ရာ စားရဦးမှာ ပေါ့"

"ဒါပေါ့ မာမီရ၊ ကဲ လာ ထိုင်"

သူ့မာမီက ငါ့သားလေး ပင်ပန်းပါတယ်တွေ၊ လုပ်မယ့်သူတွေ အများကြီး ရှိနေတာကို ဘာညာနှင့် မပြောပါ။ အသာပြီးရင်း စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ။ Kitchen ထဲမှာ လည်း အိမ်က ကောင်မလေးတွေ တစ်ယောက်မှ

ရှိမနေတာကို ဘာမှ ထူးဆန်းပုံ မရပါ။ တကယ်တော့ ဒီအခြေအနေဟာ မာမီအတွက် ခုမှ ကြုံရတတ်သည့် အခြေအနေ မဟုတ်ပါလေ။

သူဟာ အင်္ဂလန်မှာ ကျောင်းသွားတက်စဉ်က ဟိုမှာ Bakery သင်တန်းတစ်ခု တက်ခဲ့သည် ။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ သူဟာ ကိတ်ဖုတ်တာ၊ ဒိုးနတ်လုပ်တာ၊ ကွတ်ကီးလေးတွေ လုပ်ရတာကို ဝါသနာပါသည် ။ နာမည်ကြီးသော ဥရောပအစားအစာ တော်တော်များများကို သူ မလုပ်တတ်တာမရှိ။ အထူးသဖြင့် ကိတ်လေးတွေ ဖုတ်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေနှင့် မိသားစုတွေကိုကျွေးရတာ လက်ဆောင်ပေးရတာကို ပျော်မွေ့သူ ဖြစ်ပါသည် ။

နောက်ပိုင်း သူ စိတ်လိုက်လက်ရ ရှိတဲ့ အခါတိုင်း ကိတ်ဖုတ်ကာ ကော်ဖီဖျော်လျက် Breakfast ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ညဘက်ဒင်နာကို စပါကတီဖြစ်ဖြစ် သူ့လက်ရာဖြင့် မိသားစုကို တည်ခင်းဧည့်ခံလေ့ ရှိတတ်သည် ။ အဲဒီအချိန်မျိုးတွင် သူ့အနားမှာ ဘယ်သူမှ ရှိနေတာ မကြိုက်ပါ။ သူပါ အစအဆုံး ကိုယ်တိုင် လုပ်ရတာကို ပိုသဘောကျပါသည် ။

"အဆင်ပြေလား မာမီ။ ဘာလိုလဲ"

"မလိုပါဘူး ငါ့သားလေး လက်ရာက ဘာပြောစရာရှိတာမှတ်လို့ "

မာမီက အသားပြားတစ်ချပ်ကို ဓားနှင့်ဖြတ်ကာ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ဝါးရင်း ပြုံးကာဖြေသည် ။ သူက အိုခေ ...ဟု တိုးတိုးရေရွတ်ရင်း မာမီအတွက် သိပ်မခါးသော ခပ်ဆိမ့်ဆိမ့် ကော်ဖီတစ်ခွက်ကိုပါ ဖျော်ပေးနေမိသည် ။ မာမီက သူလုပ်ကိုင်တာတွေကို ပြုံးကြည့်ရင်းမှ

"မာမီမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က တစ်နေ့က အိမ်လာလည်ရင်း သားလုပ်ထားတဲ့ ညောင်ပင်ဘွန်ဇိုင်းလေးကို ကြိုက်လို့ တဲ့ ကွယ် အဲဒါ"

သူက အဲဒါဆိုတဲ့ စကားနောက်မှာ မာမီကို သိနေပြီးသား ဟူသော
မျက်လုံးမျိုးဖြင့် ဝင့်ကြည့်ကာ ခပ်ပြုံးပြုံးလုပ်လိုက်မိသည်။ သူ့ဝါသနာ
တွေထဲမှာ Bakery အပြင် အပင်စိုက်တာ၊ အပင်ပြုစုထိန်းသိမ်းတာ၊ ဘွ
န်နိုင်ပင်လေးတွေလုပ်တာအပြင် အပင်တွေကို လှပစွာပုံဖော်ရတာပါ
ပါသည်။ ဒါတွေဟာ သူ့အမေရဲ့ သွေးတွေလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ ပေါ့။
မာမီက ဟင်းချက်ကောင်းသလို၊ အစားအသောက်တွေ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ
စီမံပြင်ဆင်ရတာကိုလည်း ဝါသနာပါသည်။ အပင်တွေလည်း ချစ်တတ်
သေးသည်။ အရင်က တက္ကသိုလ်ကဆရာမ ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့ကို မွေးပြီး
သောအခါ အလုပ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

သူ့အထက်တွင် အစ်ကိုနှင့် အစ်မရှိသေးသည်။ သူတို့ ကတော့ အိမ်
ထောင်ကျသွားကြတာ သိပ်မကြာသေး။

"အဲဒါနဲ့ မာမီ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တယ် ဆိုပါတော့"

"အင်းပေါ့ ... သားလေးရယ် ၊ မာမီတို့ ဘော်ဒါတွေမှာ က ဒီလိုလက်
ဆောင်တွေပဲ တန်ဖိုးထား မက်မောကြတာလေ"

အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်။ လူတွေရဲ့ လက်ဆောင်ဆိုတာ တစ်ခါတ
လေတော့လည်း ပစ္စည်းတန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက်သည် ပေးအပ်သူရဲ့ အနေ
အထား ၊ လက်ခံယူမယ့်လူရဲ့ အနေအထားကြားမှာ အရေးမပါဘဲ ဘယ်
လိုအပြုအမူနဲ့ ပေးသလဲဆိုတာ အရေးပါနေသည်။ ဥပမာ-- မာမီတို့ အ
သိုင်းအဝိုင်းမှာ ပဲကြည့် သူလည်း သူဌေး၊ ကိုယ်လည်း သူဌေးမှာ သူ့ကို
ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုမှာ ဈေးကြီးကြီး အစားအသောက်တွေကို လိုက်ကျွေး
တာထက် ကိုယ်တိုင်ချက်ပါသည် ဆိုသော မုန့်ဟင်းခါးပို့ပေးတာကို တ
စ်ဖက်က ပို Appreciate လုပ်သည်။ သဘောကျသည်။

သူဌေးကတော်အချင်းချင်း ရွှေငွေတွေ၊ တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းတွေ လက်

ဆောင်ပေးနေတာထက် အိမ်မှာ လုပ်တဲ့ မုန့်၊ အိမ်ကပျိုးတဲ့ ပန်း စတာတွေကို လက်ဆောင်ပေးတာက တစ်ဖက်သားကို ပိုရင်းနှီးခင်မင်သည့်ပြယုဂ် ဖြစ်စေပါသည်။ သူတောင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးရသော မိသားစုတွေနှင့် သူငယ်ချင်းတွေကို ကိတ်ဖုတ်ပေးဖို့ ၊ ကွက်ကီးလေးတွေ လုပ်ပေးဖို့ တန်ဖိုးထား သိတတ်ပေးတာပဲလေ။ ဆိုင်က ဝယ်ကျွေးတာထက် ကိုယ်တိုင်လုပ်ပေးတာကို ကိုယ်ကလည်း တန်ဖိုးထားပေးသလို တစ်ဖက်လူကလည်း တန်ဖိုးပြမြဲတတ်တာပဲ မဟုတ်လား။

"သားနဲ့ အခုတလော တွဲနေတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ဘယ်လို အခြေအနေ ရှိနေပြီလဲ"

"အဟင်း ... ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ မာမီ။ လတ်တလောမှာ သားနဲ့ ဖုန်းပြော မုန့်စား လုပ်နေတာ သုံးယောက်လောက်ရှိတယ်"

"အင် ပြီးရော။ ငါ့သားလေးကတော့။ ကဲဟုတ်ပါပြီ အဲဒီသုံးယောက်နဲ့ သားနဲ့ အခြေအနေတွေ ပြောပြပါဦး"

"ဟား ဟား ... မာမီက သားမိန်းမယူမှာ ကြောက်နေတာလား၊ စိတ်ချပါ မာမီရ။ မာမီသားက ရည်းစားတောင် မထားသေးတာ။ မိန်းမယူဖို့ ဆိုတာ အဝေးကြီးမှာ ။ အသက် (၃၀)လောက်မှ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စဉ်းစားမယ် မာမီ"

"ဟင်း ဟင်း မာမီက သားကို မိန်းမယူမှာ ကြောက်လို့ ၊ ရည်းစားထားမှာ ကြောက်လို့ မေးနေတာမှ မဟုတ်တာ၊ သား အသက် (၁၈)နှစ် ပြည့်တည်းက officially ရည်းစားထားခွင့် ပေးထားတာပဲလေ ...

အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်တဲ့ နေရာမှာ လည်း ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကို ရွေးချယ်သင့်တယ်ဆိုတာ သားကို ရှင်းပြ

ထားပြီးသားပဲ။ မာမိနဲ့ ဒယ်ဒီလည်း ကိုယ့်ဘာသာချစ်ကြိုက်ပြီး ယူခဲ့ကြတာ။ သားအစ်ကိုနဲ့ အစ်မလည်း သူတို့ ချစ်တဲ့ လူကို ယူခဲ့ကြတာပဲလေ.....

တကယ်တော့ လူ့ဘဝတိုတိုလေးမှာ ကိုယ့်ချစ်တဲ့ သူနဲ့ နေသွားမှ ပျော်စရာကောင်းပြီး အနှစ်သာရရှိမှာ ပေါ့။ မာမိလည်း သားဒယ်ဒီနဲ့ လက်ထပ်ပြီး အတူနေရတဲ့ အချိန်တွေကို ဘဝရဲ့ တန်ဖိုးအရှိဆုံး အချိန်တွေလို သတ်မှတ်ဖြတ်သန်းခဲ့တာပဲလေ။ ဒါမှ လူသားဘဝပီသမှာ ပေါ့။ သားကိုလည်း အဲဒီအနှစ်သာရမျိုး ခံစားစေချင်တယ်"

မာမိက နောက်ဆုံးစကားကို ခပ်ပြုံးပြုံး ပြောပြီးနောက်သူဖျော်ပေးထားသော ကော်ဖီကို ယူသောက်နေသည် ။ သူတို့ မိသားစုက နွေးနွေးထွေးထွေး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိတာမို့ ဘာမဆိုဖွင့်ဟတိုင်ပင် ဆွေးနွေးလို့ ရသည် ။ သူ့မိဘတွေကလည်း ခေတ်မီကာ သားသမီးကို နားလည်ပေးတတ်သူတွေမို့ သူတို့ မောင်နှမတွေ ကံကောင်းတယ်လို့ သတ်မှတ်ရမည်။

"အချစ်ဆိုတာ ထူးခြားတဲ့ ခံစားချက်မျိုးလား မာမိ။ Special for someone လား"

"အို သိပ်သေချာတာပေါ့။ သူ့ကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရမှန်း မသိပေမယ့် သူ့ကို တကယ်ထိတွေ့ ခံစားနေမိပြီဆိုရင် အလိုလို သိလာမှာပါ။ ဒါကြောင့် တချို့တွေရည်စားထားရင်းနဲ့ တကယ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူကို ထပ်တွေ့တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လေ သား"

"အင်း ခုခေတ် လူငယ်တွေ အများ ဆုံး ကြုံတွေ့ရမယ့် Complex (အရှုပ်အထွေး) တစ်ခုပေါ့နော် မာမိ"

"ဒါပေါ့သား ၊ ဒီခေတ်မှာ အများကြီးပွင့်လင်းလွတ်လပ်လာတော့ အ

ချစ်ကို ရှာတွေ့ဖို့ နည်းနည်းခက်တာပေါ့"

မာမီစကားက ဒဿနဆန်လှသည် ။ ပွင့်လင်းလွတ်လပ်တာနဲ့ အမျှ ရှာဖွေတွေ့ရှိရန် ပိုမိုလွယ်ကူလာရမှာ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ပွင့်လင်းလွတ်လပ်လာတာနဲ့ အမျှ အချစ်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင် တွေများ လို့ အချစ်ဆိုတာ လွယ်လွယ်လေး ရှာတွေ့ခံစားဖို့ ခက်ခဲသွားနိုင်ပါသည် ။

"သေချာတာတော့ မာမီပြောတဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အချစ်ဆိုတာ သား လုံးဝမတွေ့ကြုံရသေးတာတော့ အမှန်..."

ဒါကြောင့်လည်း ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ချစ်တယ်လို့ မပြောမိသေးတာ"

"ထာဝရမန္တလေးက စကားလေးလိုပေါ့ ... ဟုတ်လား၊ ဟင်း ဟင်း..."

မာမီက သူမ အမြဲတမ်း စောင့်ကြည့်နေသည့် မြန်မာဇာတ်လမ်းတွဲမို့ သူလည်း တစ်ခါတလေ ကြုံကြိုက်ရင် ဝင်ကြည့်ဖြစ်သည် ။ အဲဒီထဲက စကားလေးတစ်ခွန်းကို မာမီက နှစ်သက်လွန်းသလို သူပါ တကယ်သဘောကျ လက်ခံရလေသည် ။ ဘာတဲ့ အမြဲတမ်းထာဝရအတွက် မဟုတ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ချစ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားကို လုံးဝမသုံးသင့်ပါဘူးတဲ့ ။

သူလည်း အဲဒီစကားကို အပြည့်အဝ လက်ခံပါသည် ။